Unde silogismus expositori⁹ est c⁹ me
diū est singulare singulariꝛ tentū vt hic
soꝛ est aīal. soꝛ est risibil'. ꝫ qͦdā risibile
est aīal. ¶ P⁹ ꝑncipiū regulatm̄ ꝓ affirā-
tiuis ē. Q̄ñcūqꝫ aliq̄ duo ꝯueniūt in ali
q̄ singulari singulariꝛ tento illa īter se cō
ueniūt. Sꝫ ꝑncipiū regulatm̄ e⁹ ꝓ ne-
gatis ē. Q̄ñcunqꝫ duoꝝ vnū ꝯueit cuꝫ
vno singulari a q̄ aliud discōuenit illa ī-
ter se discōueniūt. ¶ Ad scđm ď ꝙ nō
arguiꝛ ex puris negatis qꝛ maioꝛ ē vna
cōditiōal' affirmatia nec simpl'r ꝑ silogis
mū cathegoricū arguiꝛ ꝫ ꝑ ypothericū. s.
a rota ꝯdicōnali ⁊ a posicōe aīitis ad po-
sicōeꝫ ꝯñtis. ¶ Ad terciū ď ꝙ licꝫ ꝓpō
vl'is sit maioris ꝟtut' ī inferendo cōclu
sionē. tamen nō oꝫ conclusionē magis a
ssimilari vl'i quia ipsa nō est totalis cā
nec ꝓpinqua cōclusionis. Sed ꝑmissa ꝑ
ticularis ꝓpinqoꝛ est ⁊ mediatioꝛ cōclu
clusioni iō debꝫ sibi assimilari magis vt
patet ex sentēria aristotilis pͥo prioꝝ.
¶ Ad quartū ď ꝙ qñ aliqua est nega
tiua et aliq̄ affirmatiua. licet extremita-
tes nō primo et ꝑ se ab aliquo separan
tur. tamen bene ex consequenti inquan-
tuꝫ vna coniungiꝛ cū medio ī premissa
affirmatiua a quo alia extremitas sepa
tur in premissa negatiua. ¶ Ad quintū
diciꝛ ꝙ licet mediū qñqꝫ ꝑm rem inclu
datur in minori extremitate non tamen
ꝑm rē ⁊ vocē sil'. iō nō intrat ꝯcl'oeꝫ foꝛ
mal'r ⁊ eo mō q̄ ē mediū in ꝑmissis.

Prima figura est il

la in q̄ ⁊c̄. Postqꝫ autoꝛ determinauit
de silogismo ī generali oñs q̄d ⁊ ex q̄b⁹
ꝑncipiis ꝯstat tā materialib⁹ q̄ꝫ forma-
lib⁹ Et q̄ sunt regule generales omni fi
gure. Consequēter determīat de silogis
mo in speāli docēs formacōeꝫ oīm silo-
gismoꝝ in q̄liber figura. ¶ Et primo ī pri
ma figura. eo ꝙ silogismi prime figure
sunt ꝑfectiores aliis cū in ipsis sit medi
um positione ⁊ coniunctione simul. quia
subiciꝛ maiori extreītati ⁊ ꝑdicaꝛ de mi-
nori eciā ꝯiūgit extreītates inter se. In
aliis vero figuris solū inueniꝛ mediū cō
iunctōe. Prīo igiꝛ enuērat modos pri
me figure dicēs. ꝙ ꝑma figura hꝫ nouē
mōs scꝫ q̄tuoꝛ directe cōcludētes ⁊ q̄n
qꝫ indirecte ꝯcludētes. ¶ Sciendū pri
mo ꝙ ꝑdictoꝝ mōꝝ sufficiētia sic ꝑt ha
beri. Qꝛ oīs mod⁹ est oꝛdiātio duaꝝ ꝑ
missaꝝ. aut q̄ ambe sūt vl'es aut ꝑticula
res l' maioꝛ vl'is ⁊ mīoꝛ ꝑticularis l' eꝯ.
Si ambe sint vl'es ꝫ est q̄drupl'r. vl' āb
sūt affirmatie ⁊ sic ē barbara ⁊ baralip
tō. vl' āb sūt negatie ⁊ sic nihil seq̄tur. l'
maioꝛ affirmatia ⁊ minoꝛ negatia. ⁊ sic
est fapesmo. vel eꝯ maioꝛ negatia ⁊ mi-
noꝛ affirmatia. ⁊ sic sūt celarēt ⁊ celan-
tes. Si ꝟo āb sūt ꝑticulares sic ē q̄dru
pliciꝛ sicut ꝑus dictū est. ꝫ quocūqꝫ mō
disponātur ꝑenes affirmatm̄ ⁊ negatm̄.
sꝑ est ꝯbiātio inutilis qꝛ ex puris ꝑticula
rib⁹ nihil seq̄tur. Si maioꝛ sit vl'is ⁊ mi
noꝛ ꝑticular' ꝫ est q̄druplici qꝛ vel āb
sunt affirmatie sic ē darii ⁊ dabitis. vel
āb negatiue ⁊ sic nihil seq̄tur. vel maior
negatia ⁊ minoꝛ affirmatia ⁊ sic ē ferio
vel eꝯ ⁊ sic nihil seq̄tur. qꝛ mīori existen
ti negatiua in pͥa figura nihil seq̄tur. si
maioꝛ sit ꝑticularis ⁊ mīoꝛ vl'is ꝫ est q̄
druplicꝛ vt ꝑus. ⁊ q̄cūqꝫ mō disponāꝛ
sꝑ est ꝯbinacō inutil' nisi qñ maioꝛ est af
firmatia ⁊ minoꝛ negatia indirecte ꝯclu
dendo. ⁊ sic est fr̄isimoꝝ. ¶ Sciendꝫ
secundo ꝙ baraliptō celātes dabitis nō
distinguūtur essēcial'r a barbara celarēt
et darii q̄ꝫtuꝫ ad dispoēꝫ ꝑmissaꝝ in de
bita q̄litate ⁊ q̄ꝫtitate qꝛ est eadē oꝛdīa
tio ꝑmissaꝝ in ipꝭ. ꝫ tñ distiguunꝛ acci
dental'r a seinuicē scꝫ q̄ꝫtuꝫ ad modū cō
cludendi directe ⁊ īdirecte. iō aristotiles
in ꝑmo ꝑoꝝ solū distiguēs mōs silogis
moꝝ q̄ꝫtuꝫ ad formalē dispōeꝫ ꝑmissa
rū nō distinxit hos tres mōs a trib⁹ ꝑce
dētib⁹. ꝫ boeci⁹ ⁊ p. h. ꝯsiderātes nō so
lū dispōeꝫ ꝑmissaꝝ ꝫ eē diuersos mōs

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-220/0196
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG